

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoSr/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716890524
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7716890524.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobkyne O. C., nar. X.X.XXXX, A., Š. XX, proti žalovanej POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava, Pribinova 25, IČO: XX XXX XXX, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovanej proti rozsudku 19Csr/1/2016-78 zo 16.6.2017 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. z r u š i l rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava, zriadeného záujmovým združením právnických osôb Združenie arbitráže a meditácie zo dňa 1.7.2015, sp. zn. SR 14086/14 a II. žalobkyni p r i z n a l plnú náhradu trov konania.

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že podľa zmluvy o úvere z 15.5.2012, č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalovanou ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom, veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 1.000,- €, ktorý sa dlžník zaviazal vrátiť v 12 mesačných splátkach po 164,- €, počnúc dňom 18.7.2012. Celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť bola 1.968,- €. Podľa rozhodcovskej zmluvy uzavretej 15.5.2012 medzi žalovanou ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č XXXXXXXXXX uzatvorenej 15.5.2012, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienok zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv s takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, mali byť riešené pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Ďalej uviedol, že podľa rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava, zriadeného záujmovým združením právnických osôb Združenie arbitráže a meditácie z 1.7.2015, sp. zn. SR 14086/14, právoplatným 24.8.2016 bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanej POHOTOVOSTĚ, s.r.o., istinu vo výške 1.772,33 €, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.772,33 € od 26.8.2014 do zaplataenia, zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 1.772,33 € od 6.10.2014 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 428,06 €. Z poverenia z 21.1.2016 Okresného súdu (ďalej len OS) Michalovce, zistil, že OS Michalovce poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava, vykonaním exekúcie na základe rozhodnutia Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave zo dňa 1.7.2015 sp. zn. SR 14086/14 vo veci oprávnenej POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnej O.

C. na vymozenie povinnosti zaplatit' 1772,33 €, trovy konania vo výške 428,06 € a trovy exekúcie. Podľa oznámenia súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého z 3.3.2017 v exekučnom konaní EX 45919/15 vedenom proti povinnej O. C. v prospech oprávnenej POHOTOVOSTĚ, s.r.o., povinná prevzala upovedomenie o začatí exekúcie 26.4.2016. Súd, vychádzajúc z § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 4 písm. r), § 53 ods. 5 Obč. zák., § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len zákon č. 244/2002 Z.z.) a § 39 ods. 1 písm. a) zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnom od 1.1.2015 (ďalej len zákon č. 335/2014 Z.z.), § 41 ods. 1, § 45 ods. 1, § 46 ods. 1,3, § 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.1.2017 (ďalej len zákon č. 233/1995 Z.z.) a § 50 ods. 1, a § 255 ods. 1 C.s.p.(ich znenie citoval), po preskúmaní žaloby zistil, že lehota pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola zachovaná, nakoľko žalobkyňa podala žalobu v lehote na podanie námietok proti exekúcii, t.j. , do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Na základe vykonaného dokazovania mal zato, že žaloba je dôvodná. Urobil záver, že Zmluva o úvere z 15.5.2012, č. XXXXXXXXXX je spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko je uzavretá medzi dodávateľom (žalovaná ako veriteľ), ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a spotrebiteľom ako fyzickou osobou (žalobkyňa ako dlžník), ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Súd preto aplikoval na túto zmluvu okrem ust. Obch. zák. aj ust. § 52 a nasl. Obč. zák. upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Posudzoval, či rozhodcovská zmluva uzavretá 15.5.2012 je neprijateľnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. Z rozhodcovskej zmluvy mu vyplynulo, že táto od spotrebiteľa vyžaduje, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Poukázal na to, že o takúto zmluvnú podmienku ide totiž aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by sa podľa takejto rozhodcovskej zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Uzavrel, že takáto rozhodcovská zmluva je neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Obč.zák., nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Nerovnováha v právach a povinnostiach spočíva v tom, že rozhodcovská doložka znemožňuje voľbu žalobkyne dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom a zároveň ju núti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu v Bratislave, kde má sídlo veriteľ, pričom žalobkyňa má trvalé bydlisko v Michalovciach. O neprijateľnosti rozhodcovskej doložky súdu svedčilo aj to, že od 1.1.2008 bolo do Občianskeho zákonníka zapracované ust. § 53 ods. 4 písm. r), podľa ktorého sa za neprijateľnú podmienku považujú aj ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Vzhľadom k tomu, že predmetná rozhodcovská zmluva je ako neprijateľná podmienka v zmysle § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatná, nemal Stály rozhodcovský súd právomoc rozhodnúť vo veci žalovanej ako žalobkyňi proti žalobkyňi ako žalovanej o zaplatenie 1.772,33 € s prísl. Z tohto dôvodu súd predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Nakoľko žalobkyňa mala vo veci plný úspech, priznal jej plnú náhradu trov konania.

3. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z odvolacích dôvodoch uvedených v § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. , t.j. , že súd svojim procesným postupom znemožňuje strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa § 361 ods. 1 písm. d) C.s.p., t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. , t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., t.j. , že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Poukázala na to, že sa dodatočne nemožno dovolávať inej kvalifikácie právnej povahy zmluvy, keďže jej uzavretie v uvedenej forme (zmluva o úvere podľa Obchodného zákonníka) sama svojím konaním žalobkyňa vyvolala a iniciovala. Tvrdila, že na prejednávajúcu vec nemožno aplikovať § 54 ods. 2 Obč. zák. , že zmluvu žalobkyňa uzavrela s ňou na účel podnikania a že nejde o spotrebiteľský úver. Zdôraznila, že právnu úpravu ochrany spotrebiteľa nie je možné bezvýnimčne aplikovať na všetky prípady, kde spolu contrahendom je fyzická osoba a že uvedeným spôsobom by došlo k absolútnemu vylúčeniu aplikácie § 497 a nasl. Obch. zák., t.j. zmluvy o úvere. Ďalej mala za to, že ako poskytovateľ úveru dodržala úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi, či všeobecnej zásady dobrej viery, uplatňovanej v jej oblasti činnosti a že žalobkyňa nespĺňa definíciu spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Obč. zák., s čím sa súd v odôvodnení rozsudku nezaoberal. Ďalej

poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky III ÚS 322/2010-37 z 13.4.2011, čl. 2 ods. 3 a § 220 ods. 2 druhá veta C.s.p., na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. Mala za to, že súd nedostatočným skutkovým zisteniam, majú za následok zaujatie predčasného právneho záveru, bez dostatočného odôvodnenia jej odňal možnosť konať pred súdom. Namietala, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, čím došlo v konaní pred súdom k takej vade konania, na ktorú súd prihliada z úradnej povinnosti. Na podporu svojich tvrdení ohľadom toho, že nejde o spotrebiteľský právny vzťah, odkázala na niektoré rozhodnutia súdov prvej inštancie (z ich odôvodnenia sčasti citovala). Pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, okrem iného namietala, že žalobkyňa s ňou uzatvorila nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu a že v tomto prípade neprichádza do úvahy aplikácia § 53 ods. 4 písm. r) Obč. zák., že uvedená rozhodcovská zmluva je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Ďalej odmietala argumenty žalobkyne a súdu, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská doložka, či rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy, že v prípade predmetnej zmluvy sa jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovanom okresným súdom. Zdôraznila, že možnosť mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplýva jednoznačne z § 4 ods. 2 písm. r) pôvodného zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov) ako aj aktuálne účinného § 9 ods. 2 písm. v) zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, že rovnaký záver vyplýva aj zo znenia aktuálne účinnej smernice č. 2005/48/ES o spotrebiteľskom úvere (čl. 24 ods. 1). Ďalej poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR - uznesenie ObdoV 73/2003 z 30.6.2004, na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 29Odo 1222/2005 z 19.12.2007. Ďalej poukázala na modelový zákon Komisie OSN pre medzinárodné obchodné právo o medzinárodnej komerčnej arbitráži z r.1985, ktorý slúžil ako vzorový zákon pre implementáciu arbitrážnych pravidiel do legislatív členských štátov OSN. Zdôraznila, okrem iného, že vážnosť vôle nie je možné zamieňať si s ľahkovážnosťou spotrebiteľa a že niet pochyb o tom, že žalobkyňa, ak by nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti, by bola priemerným spotrebiteľom, rovnako na kritéria priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímaný a obozretný pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov. Poukázala na to, že žalobkyňa bola pri uzavieraní zmlúv dobre informovaná, avšak ľahostajná a že uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. Žalovaná je presvedčená, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne v zmysle platných právnych predpisov a že nemožno mať žiadne pochybnosti o jej legitímnosti a taktiež nemožno mať pochybnosti o spôsobilosti rozhodcovského rozsudku, pretože ho vydal orgán, ktorého právomoc bola založená rozhodcovskou zmluvou. Navrhla rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne žalobu zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 383 ods. 1 C.s.p. na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 C.s.p. a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalovanou.

6. Žalovaná v odvolacom konaní uplatnila odvolacie dôvody, uvedené v § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) C.s.p. t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Ani jeden z uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

8. Žalovaná vytýka rozhodnutiu jeho nepreskúmateľnosť, ktorá je obsiahnutá v odvolacom dôvode uvedenom v § 365 ods. 1 písm. b), t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Výhrada žalovanej o nepreskúmateľnosti rozhodnutia je neopodstatnená.

10. Písomné vyhotovenie rozhodnutia a jeho odôvodnenie zodpovedá všetkým kritériám uvedeným v § 220 C.s.p. (účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie). V odôvodnení rozsudku súd uviedol, čoho sa žalobkyňa domáhala, aké skutočnosti tvrdila, aké dôkazy označila, aké prostriedky procesného útoku použila, ako sa vo veci vyjadrila žalovaná, aké prostriedky procesnej obrany použila. Súd jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil, ako vec právne posúdil, pričom jeho rozhodnutie zodpovedá kritériám presvedčivosti.

11. Žalovaná vytyka súdu nepreskúmateľnosť rozsudku, pokiaľ ide o odôvodnenie v tom smere, že súd posúdil úverovú zmluvu uzavretú medzi žalobkyňou a žalovanou ako spotrebiteľskú zmluvu, napriek tomu, že žalobkyňa uzavrela zmluvu ako podnikateľka.

12. K uvedenej výhrade je potrebné uviesť, že je neopodstatnená. Súd v odôvodnení rozsudku dospel k jednoznačnému záveru, že zmluva o úvere z 15.5.2012 č. XXXXXXXXXX, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožňuje, je spotrebiteľskou zmluvou, keďže je uzavretá medzi dodávateľom- žalovanou ako veriteľom, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalobkyňa ako fyzická osoba ako dlžníčka pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

13. K správne mu záveru súdu, je potrebné dodať, že aj keď je v ust. o úverovej zmluve uvedené identifikačné číslo žalobkyne ako fyzickej osoby, z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že žalobkyni bol úver výslovne poskytnutý na jej podnikateľské účely (so zreteľom na predmet jej podnikania, ktorý, o. i. nebol v prejednávanej spore preukázaný), pričom dôkazné bremeno na preukázanie uvedenej skutočnosti je jednoznačne na žalovanej. Z uvedených dôvodov je záver súdu, že žalobkyňa pri uzatváraní a plnení zmluvy bola spotrebiteľkou, aj keď ju uzatvárala ako fyzická osoba s identifikačným číslom, správny.

14. K uvedenému je potrebné dodať, že posúdenie toho, či ide o spotrebiteľský vzťah v zmysle judikatúry Európskeho súdneho dvora však nie je len naplnenie formálnoprávnych hľadísk, ale aj naplnenie materiálnej stránky, teda povahy a cieľa daného konkrétneho zmluvného dojednania, teda stav, ktorý vyjadruje potrebu ochrany fyzickej osoby.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 389 C.s.p., ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu, napr. pri dokazovaní (ak pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p.), pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Typickou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je také porušenie práv strany sporu, v dôsledku ktorého jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ide napr. o nedostatok vyrozumienia strany sporu o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyrozumienia), v dôsledku ktorého bola strana sporu vylúčená z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a pod., neposkytnutie poučenia o povinnosti tvrdenia alebo poučenia o dôkaznej povinnosti, aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania, aj keď pre to neboli splnené podmienky a pod. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. C.s.p., napr. ak súd nevykonal dokazovanie na pojednávaní, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz nebol vykonaný zákonným spôsobom, strane sporu v rozpore so zákonom nebolo poskytnuté právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonal, a pod.

16. Uvedený odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci nie je daný. V konaní nebola zistená vada, ktorej dôsledkom by bolo nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ktorú, okrem iného žalovaná v odvolaní

nekonkretizuje a to tak, aby bolo zrejmé, akej vady sa súd prvej inštancie dopustil, dôsledkom čoho by došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci samej.

17. Odvolací dôvod týkajúci sa chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

18. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

19. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku, pokiaľ ide o vyhodnotenie skutkového stavu.

20. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany i podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

21. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalovanej.

22. V prejednávanej veci je potrebné dodať, že s prihliadnutím na jej spotrebiteľský charakter, bola namieste aplikácia ust. Obč. zák..

23. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie o dôvode zrušenia rozhodcovského rozsudku, že rozhodcovská zmluva uzavretá z 15.5.2012 je neprijateľnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 Obč. zák., že z rozhodcovskej zmluvy vyplývalo, že táto od spotrebiteľa vyžaduje, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní a že o takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by sa podľa takejto rozhodcovskej zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa(t.j. aj v prejednávanej veci) , spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, že ide o nerovnováhu v právach a povinnostiach, ktorá spočíva v tom, že rozhodcovská doložka znemožňuje žalobkyni voľbu dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom a zároveň ju núti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu v Bratislave, kde má sídlo veriteľ, pričom žalobkyňa má trvalé bydlisko v Michalovciach a že Stály rozhodcovský súd vzhľadom na to, že rozhodcovská zmluva je ako neprijateľná podmienka neplatná podľa § 53 ods. 5 Obč. zák., nemal právo

rozhodnúť vo veci žalobkyne a žalovanej o zaplatenie 1.772,33 eur istiny s prísl. a z toho dôvodu bol rozhodcovský rozsudok súdom prvej inštancie zrušený.

24. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 253 ods. 1 C.s.p..

34. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, avšak trovy odvolacieho konania jej nevznikli a žalovaná nemala v odvolacom konaní úspech, preto stranám náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

35. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).